

Iránymutatások az életbiztosítási kockázati modul alkalmazásáról

Bevezetés

- 1.1. Az európai felügyeleti hatóság létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ (a továbbiakban: EIOPA-rendelet) 16. cikkének értelmében az EIOPA iránymutatásokat bocsát ki az életbiztosítási kockázati modul alkalmazásáról.
- 1.2. Az iránymutatások a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² (a továbbiakban: Szolvencia II. irányelv) 105. cikkének (3) bekezdéséhez, valamint a végrehajtási intézkedések 137., 138. és 139. cikkéhez kapcsolódnak³.
- 1.3. Ezen iránymutatások címzettjei a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozó felügyeleti hatóságok.
- 1.4. Ezen iránymutatások célja a gyakorlatok tagállamok közötti összehangolásának előmozdítása, valamint a vállalkozások támogatása az életbiztosítási kockázati tőkeszükségletük Szolvencia II. irányelv szerinti kiszámításában.
- 1.5. Ezen iránymutatások útmutatást tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy mely rátákat kell állandó jelleggel megváltoztatni a Szolvencia II. irányelv 105. cikkének (3) bekezdésében említett életbiztosítási kockázati modul tőkeszükségletének kiszámítása során. Az iránymutatások a következőkre összpontosítanak:
  - (a) a Szolvencia II. irányelv 105. cikke (3) bekezdésének a) pontjában és a végrehajtási intézkedések 137. cikkében említett halandósági kockázati részmodul;
  - (b) a Szolvencia II. irányelv 105. cikke (3) bekezdésének b) pontjában és a végrehajtási intézkedések 138. cikkében említett hosszú élet kockázati részmodul;
  - (c) a Szolvencia II. irányelv 105. cikke (3) bekezdésének c) pontjában és a végrehajtási intézkedések 139. cikkében említett rokkantsági-betegségi kockázati részmodul;
- 1.6. Az 5. iránymutatás útmutatást nyújt azzal kapcsolatban, hogy a vállalkozásoknak hogyan kell számítaniuk a rokkantsági-betegségi kockázat tőkeszükségletét a több rokkantsági állapot figyelembevételét lehetővé tevő szerződések esetén. Az iránymutatás célja a vállalkozások támogatása azon átmeneti ráták megfelelő meghatározásában, amelyeket a biztosítástechnikai tartalékok stresszhelyzetben történő számítása során sokkhatásnak kell kitenni.
- 1.7. A jelen iránymutatásokban meg nem határozott fogalmak a bevezetésben említett jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.
- 1.8. Az iránymutatásokat 2015. április 1-jétől kell alkalmazni.

---

¹ HL L 331., 2010. 12. 15., 48–83. o.

² HL L 335., 2009. 12. 17., 1–155. o.

³ HL L 12., 2015.01.17., 1-797. o.

1. iránymutatás – A halandósági arányok növekedése

1.9. A vállalkozásoknak a halandósági arányok végrehajtási intézkedések 137. cikkében említett növekedését az arányok időegységétől (éves, havi stb.) függetlenül kell alkalmazniuk, valamint abban az esetben, ha a halandósági arányok növekedése a biztosítástechnikai tartalékok növekedését vonja maga után kockázati ráhagyás nélkül. Az arányok értéke a növekedést követően nem lehet nagyobb 1-nél.

2. iránymutatás – A halandósági arányok csökkenése

1.10. A vállalkozásoknak a halandósági arányok végrehajtási intézkedések 138. cikkében említett csökkenését az arányok időegységétől (éves, havi stb.) függetlenül kell alkalmazniuk, valamint abban az esetben, ha a halandósági arányok csökkenése a biztosítástechnikai tartalékok növekedését vonja maga után kockázati ráhagyás nélkül.

3. iránymutatás – A rokkantsági-betegségi előfordulási arányok növekedése

1.11. A vállalkozásoknak a rokkantsági és betegségi arányok végrehajtási intézkedések 139. cikkének a) és b) pontjában említett növekedését az arányok időegységétől (éves, havi stb.) függetlenül kell alkalmazniuk. A rokkantsági és betegségi arányok értéke a növekedést követően nem lehet nagyobb 1-nél.

4. iránymutatás – A rokkantsági-betegségi felépülési arányok csökkenése

1.12. A vállalkozásoknak a rokkantsági és betegségi felépülési arányok végrehajtási intézkedések 139. cikkének c) pontjában említett csökkenését az arányok időegységétől (éves, havi stb.) függetlenül kell alkalmazniuk.

1.13. A fenti bekezdés rendelkezéseitől eltérően a vállalkozások nem alkalmazhatják a csökkenést az 1 értékű felépülési arányokra, ez ugyanis mindössze azt jelzi, hogy a szolgáltatáskifizetések a szerződésben rögzített időtartam lejártával megszűnnek.

5. iránymutatás – Többállapotú garanciák

1.14. Amennyiben a biztosítástechnikai tartalékok számítása során figyelembe vették a több egészségügyi állapot közötti átmenetek arányait, a vállalkozásoknak a végrehajtási intézkedések 139. cikkében említett rokkantsági-betegségi kockázat tökeszükségletének számítása szempontjából minden, súlyosabb állapotba történő átmeneti arányt rokkantsági és betegségi aránynak és minden, kevésbé súlyos állapotba (többek között az „egészséges” állapotba) történő átmenetet rokkantsági és betegségi felépülési aránynak kell tekinteniük, függetlenül a szerződő jelenlegi állapotától, amelyre vonatkozóan a biztosítástechnikai tartalékot számítják.

1.15. Kizárólag a tartóssági rátákat kell kiigazítani annak érdekében, hogy a sokkot követően az egyes állapotok közötti átmenetek arányainak összege továbbra is 1 legyen.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.16. E dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke alapján kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.17. Az ezen iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságok megfelelő módon átültetik ezeket az iránymutatásokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.
- 1.18. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a lefordított változatok kiadását követő két hónapon belül vissza kell igazolniuk az EIOPA felé, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni a jelen iránymutatásoknak, az esetleges meg nem felelés indokainak megjelölésével.
- 1.19. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek, és a jelentésben így kell szerepeltetni.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

- 1.20. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA vizsgálja felül.